

одержання молока і при забрудненні його споровими бактеріями, які потрапляють у молоко з часточками гною при недбалому доїнні, при згодовуванні дійним коровам недоброякісного корму.

Отже:

1. Найважливішим видом бродіння лактози є молочнокисле бродіння. Воно використовується для виготовлення кисломолочних продуктів, квашення, а також для силосування кормів.

2. Пропіоновокисле бродіння використовується при виготовленні твердих сирів. При виробництві сиру це бродіння відбувається після молочнокислого.

3. Маслянокисле бродіння є причиною псування кисломолочних продуктів і вважається небажаним процесом в молочній промисловості.

УДК 636.082.269:612.8:636.3

Олуйко Г.О., студентка II курсу магістратури спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”

Науковий керівник – Тимофійшин І.І., кандидат с.-г. наук, професор

Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський, Україна

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ГОДІВЛІ ДІЙНИХ КОРІВ ЗА РІЗНИХ СИСТЕМ ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА

Молочна продуктивність корів залежить від різних факторів. Основними з них є спадковість, порода, фізіологічний стан, жива маса, вік, умови годівлі, утримання та використання тварин. Одним із головних факторів зовнішнього середовища, який істотно впливає на рівень і якість молочної продуктивності, є повноцінна годівля та утримання тварин за зоогігієнічними нормами.

Нормована і повноцінна годівля впливає не тільки на рівень надою, а й на склад молока. При недостатньому енергетичному живленні у корів спочатку знижуються надої, а потім зменшується і вміст жиру в молоці. Особливо негативно на вміст жиру в молоці впливає дефіцит перетравного протеїну в раціонах тварин.

Корова повинна мати період відпочинку (сухостій), впродовж якого у неї підвищується маса тіла, накопичуються резерви жиру і білка, а в молочній залозі відновлюється секреторна тканина, яка впродовж лактації зношується.

Оптимальним вмістом мінеральних елементів у раціонах дійних корів із розрахунку на одну кормову одиницю вважають: кальцію – 6,5-7,5 г; фосфору – 4,5-5,5; магнію – 1,5-2,5; калію – 7-8; сірки – 2,0-2,8 г; заліза – 80-90 мг; міді – 8-11; цинку – 55-70; марганцю – 55-70; кобальту – 0,6-0,9 і йоду 0,7-1,0 мг.

У раціонах молочної худоби слід нормувати передусім вітаміни А, Е, а інколи групи В (для високопродуктивних корів). Вітамін С синтезується у печінці із глюкози в достатній кількості і додаткове введення виникає лише за стресових ситуацій.

Вітамін А забезпечує нормальний стан епітелію шкіри і слизових оболонок травного каналу, дихальних і статевих шляхів. Нестача викликає кератинізацію

епітелію внаслідок чого порушуються процеси травлення, розмноження, виникають захворювання дихальних шляхів.

Норми годівлі корів передбачають контроль за вмістом у раціонах каротину. Для корів з надоем до 20 кг молока за добу на 1 корм. од. необхідно у середньому 45 мг каротину, для корів з вищою продуктивністю – 45-50 мг. Слід зазначити, що при утриманні корів на раціонах, у яких основним джерелом каротину є кукурудзяний силос, норму каротину необхідно збільшувати принаймні у 1,5 рази, оскільки каротин із кукурудзяного силосу засвоюється погано.

Вітамін Е в організмі, насамперед, зберігає цілісність мембран клітин, діє як біокатализатор і відіграє роль антиоксиданта, захищаючи від окислення ненасичені жирні кислоти, каротин і вітамін А. За його нестачі можливі розсмоктування плода, дистрофія м'язів, ожиріння, некроз печінки, накопичення в організмі отруйних речовин.

Після досягнення рівня надою, планованого для роздою, годівлю організують так, щоб найвищий добовий надій продовжувався якомога довше. Зберегти поточну лактацію можна лише достатньою і повноцінною годівлею. Треба пам'ятати, що і нестача і надлишок у раціоні білка призводять до швидкого зношування тварини, передчасного зниження обсягу молокоутворення.

УДК 619:614.31:636.087.6

Поліщук В.М., студент магістерського курсу спеціальності “Ветеринарна медицина”

Науковий керівник – Букалова Н.В., кандидат вет. наук, доцент

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква, Україна

АНАЛІЗ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА М'ЯСА КУРЧАТ-БРОЙЛЕРІВ ТА ПОКАЗНИКІВ ЇХ БЕЗПЕЧНОСТІ Й ЯКОСТІ

Стратегічним напрямком забезпечення конкурентного потенціалу будь-якого підприємства з виробництва пташиного м'яса, безальтернативно залишається стратегія зниження собівартості виробництва за поліпшення якості продукції.

Правильна санітарний нагляд та контроль за діяльністю операторів ринку щодо забою птиці, переробки, зберігання та реалізації продуктів птахівництва не лише забезпечує випуск якісних та безпечних продуктів, але й гарантує охорону населення від зоонозів та харчових отруєнь.

Мета роботи – аналіз організації ветеринарно-санітарної експертизи та обов'язкового ветеринарно-санітарного контролю виробництва м'яса курчат-бройлерів, оцінювання показників його безпечності й якості, їх відповідність нормативним документам.

Об'єкт дослідження – критерії безпечності та якості м'яса курчат-бройлерів, отриманого в умовах ДП “Перемога Нова”, с. Будише Черкаської області, аналіз контролю його регламентованих показників відповідно до нормативної документації.